

ผลการวิจัยและอภิปรายผลของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการผลิตรายการของหน่วยราชการในประเทศไทย ผลของการวิจัยในครั้งนี้จักได้เป็นข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการผลิตรายการของหน่วยราชการให้มีประสิทธิภาพทั้งทางปริมาณและคุณภาพข้อมูลต่าง ๆ ได้มาจากแบบสอบถามซึ่งหัวหน้าหน่วยผลิตรายการของหน่วยราชการจำนวน 21 แห่งเป็นผู้ตอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์โดยคิดค่าคอมของหัวหน้าหน่วยผลิตรายการเป็นร้อยละ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวพอสรุปผลเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวกับความมุ่งหมาย ประเภทของภาพยนตร์ที่ผลิต และหน้าที่ของหน่วยผลิตรายการของหน่วยราชการในประเทศไทย

1.1 ความมุ่งหมายของภาพยนตร์ที่ผลิต

อันดับ 1 ส่วนมากร้อยละ 57.14 ผลิตรายการประเภทเผยแพร่กิจการของราชการ ร้อยละ 28.57 ผลิตเพื่อแนะนำเชิญชวนขอความร่วมมือและร้อยละ 19.05 เพื่อให้ข้อเท็จจริงและข่าวสารแก่ชุมชน

อันดับ 2 ส่วนมากร้อยละ 38.09 ผลิตรายการประเภทให้ข้อเท็จจริงและข่าวสารร้อยละ 33.33 เพื่อเผยแพร่กิจการของราชการ

อันดับ 3 ส่วนมากร้อยละ 38.09 ผลิตรายการเพื่อแนะนำเชิญชวน ร้อยละ 28.57 เพื่อให้ข้อเท็จจริงและข่าวสาร ส่วนความรู้ทางวิชาการร้อยละ 19.05

อันดับ 4 ส่วนมากร้อยละ 52.38 ผลิตรายการเพื่อความรู้ทางวิชาการร้อยละ 19.05 ผลิตเพื่อให้คำแนะนำเชิญชวนมีเพียงร้อยละ 4.76 ที่ผลิตเพื่อความบันเทิง

อันดับ 5 เพื่อเป็นอันดับสุดท้าย ร้อยละ 95.24 ที่ผลิตรายการประเภทบันเทิง

1.2 ประเภทของภาพยนตร์ที่แบ่งตามความมุ่งหมายที่ผลิต

อันดับ 1 ส่วนมากร้อยละ 47.61 ผลิตรายการเพื่อเผยแพร่กิจการ รองลงมา ร้อยละ 28.57 ผลิตรายการสารคดี

อันดับ 2 ส่วนมากร้อยละ 33.33 ผลิตภาพยนตร์เผยแพร่กิจการ รองลงมา ร้อยละ 28.57 ผลิตภาพยนตร์ประเภทสารคดี

อันดับ 3 ส่วนมากผลิตภาพยนตร์ประเภทสารคดี และภาพยนตร์ข่าวแต่ละ ประเภทมีร้อยละ 23.80 เท่า ๆ กัน ส่วนภาพยนตร์เผยแพร่กิจการและภาพยนตร์การศึกษา ผลิตร้อยละ 14.29 เท่า ๆ กัน

อันดับ 4 ส่วนมากร้อยละ 28.57 ผลิตภาพยนตร์เพื่อการศึกษา รองลงมา ร้อยละ 19.05 ผลิตภาพยนตร์ข่าวร้อยละ 9.52 เป็นภาพยนตร์สารคดี

อันดับ 5 ส่วนมากร้อยละ 23.80 ผลิตภาพยนตร์ประเภทการศึกษาและร้อยละ 4.76 ผลิตภาพยนตร์ข่าว

1.3 ความมุ่งหมายของภาพยนตร์ที่มุ่งประโยชน์ต่อชุมชนแต่ละระดับ

ภาพยนตร์ที่ผลิตส่วนมากแทบทุกประเภทมุ่งผลิตเพื่อให้ประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไปเป็น ส่วนใหญ่ ส่วนที่มุ่งประโยชน์ต่อชุมชนที่มีอาชีพใด ๆ โดยเฉพาะมีภาพยนตร์ประเภทเดียวคือ ภาพยนตร์การศึกษา ซึ่งมีร้อยละ 30.45

1.4 ภาพยนตร์การศึกษาที่มุ่งประโยชน์ต่อชุมชนที่มีอาชีพใด ๆ โดยเฉพาะเกษตรกร มีร้อยละ 36.36 รองลงมาคือทหารและนักเรียนทหารร้อยละ 18.18 ส่วนผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม ประมง ตำรวจ นักท่องเที่ยว และพนักงานเครื่องจักรกล ร้อยละ 9.09 อย่าง ละเท่า ๆ กัน

1.5 หน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยผลิตภาพยนตร์

ส่วนมากร้อยละ 66.67 มีหน้าที่บริการ เช่น คำนการให้ยืม ซึ่งมีร้อยละ 61.90 ใน การให้บริการฝึกอบรมความรู้ด้านโสตทัศนูปกรณ์มีร้อยละ 14.29 และมีหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่น จัก นิทรรศการ ซ่อมบำรุงเครื่องมืออุปกรณ์ร้อยละ 14.29

2. จำนวนเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุในการผลิตภาพยนตร์ได้แก่จำนวนยี่ห้อ รุ่นหรือแบบ สภาพ และระยะเวลาที่ครอบครองและสถานที่ปฏิบัติงาน

2.1 จำนวนเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่หน่วยผลิตภาพยนตร์ 21 แห่งมีอยู่เป็นเบื้องต้น

ถ่ายภาพยนตร์จำนวน 60 กล้อง เครื่องวัดแสง 35 เครื่อง ขาตั้งกล้องถ่ายภาพยนตร์ 31 ชุด
 เครื่องไฟแสงสว่างคือ Spot light 35 ชุด Photoflood 17 ชุด Reflector
 7 แขน เครื่องบันทึกเสียงชนิด Magnetic Sound 2 เครื่อง ชนิด Optical Sound
 4 เครื่อง ไมโครโฟนที่ใช้สำหรับอัดเสียงลงบนฟิล์ม 8 เครื่อง เครื่องบันทึกเสียงควมเพ
 28 เครื่อง เครื่องอ้างฟิล์มโดยเฉพาะ 11 เครื่อง เครื่องตรวจคัดคัทฟิล์ม 27 เครื่อง เครื่อง
 คัดคัทฟิล์ม 23 เครื่อง เครื่องกรอฟิล์ม 21 เครื่อง เครื่องพิมพ์กรอบถ่ายภาพยนตร์ 6 เครื่อง
 เครื่องฉายภาพยนตร์ 46 เครื่อง เครื่องถ่ายทำไทเทเนียม 9 เครื่อง เครื่องตรวจภาพ และเสียง
 ชนิด 16 มม. 2 เครื่อง เครื่องวัดความยาวเป็นฟุต 1 เครื่อง และ Zoom Lens
 จำนวน 1 อัน รวมเครื่องมืออุปกรณ์ทั้งสิ้น 374 ชิ้น

- 2.2 กล้องถ่ายภาพยนตร์ส่วนมากร้อยละ 58.33 เป็นยี่ห้อ Bolex ส่วนมาก
 เป็นแบบ H.16 Reflec ร้อยละ 77.14 รองลงมาคือแบบ Bell&Howell ร้อยละ
 25.00 ส่วนมากเป็นแบบ Filmo 70 DR. ร้อยละ 40.00
 - เครื่องวัดแสงส่วนมากยี่ห้อ Weston ร้อยละ 57.14 ส่วนมากเป็นแบบ Master2
 ร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ G.E. มีร้อยละ 14.28 ส่วนมากเป็นแบบ P.R.3
 ร้อยละ 80.00
 - ขาตั้งกล้องถ่ายภาพยนตร์ส่วนมากยี่ห้อ Bolex ร้อยละ 25.81 และใช้แบบ
 Pillard ทั้งสิ้น รองลงมาคือยี่ห้อ Professional ซึ่งมีร้อยละ 12.90 ใช้แบบ Junior
 ทั้งหมด ยี่ห้อ Slick ร้อยละ 12.90 ใช้แบบ Master Deluxe อย่างเดียวกัน
 ทุกเครื่อง
 - เครื่องไฟแสงสว่าง Spot light ส่วนมากเป็นยี่ห้อ Sylvania
 แบบ Sungun ร้อยละ 71.42 รองลงมาคือ Bard Well Mcalister
 แบบไมระยร้อยละ 17.14 ส่วน Photoflood ส่วนมากเป็นยี่ห้อ Minette ซึ่งมี
 ร้อยละ 23.54 แบบไมระย รองลงมาคือ Mobil Grip และยี่ห้อ Kodak
 แบบไมระยแต่ละชนิดร้อยละ 11.76 อย่างละเท่า ๆ กัน ส่วน Reflector มีอยู่ทั้งสิ้น
 7 แขน หน่วยผลิตภาพยนตร์โดยประดิษฐ์ขึ้นใช้เอง

- เครื่องบันทึกเสียงลงบนฟิล์มชนิด Magnetic Sound มียี่ห้อ National
แบบ 1965 และยี่ห้อ Magnasyne แบบ 16 mm. Magnasyne Syneronous Tape
อย่างละจำนวน 1 เครื่อง ส่วนแบบ Optical Sound มียี่ห้อ Mauler แบบ
M. 10 และยี่ห้อ Auricon แบบ R.T.80 อย่างละ 2 เครื่องคิดค่า
ประเภทเป็นร้อยละ 50.00

- ไมโครโฟนใช้คเคเสียงส่วนมากเป็นยี่ห้อ Auricon แบบ E. 6 ทั้ง 2
เครื่อง รองลงมาเป็นยี่ห้อ R.C.A. แบบ M.F.-4045 2 เครื่อง และแบบ
MI- 12020 1 เครื่อง

- เครื่องบันทึกเสียงควมเทป ส่วนมากร้อยละ 32.14 เป็นยี่ห้อ Sony ไม่นิยม
แบบโคโดยเฉพาะ รองลงมาเป็นยี่ห้อ Akai ร้อยละ 14.29 ไม่มีแบบโคที่นิยมโดยเฉพาะ
เช่นกัน

- เครื่องล้างฟิล์มโดยเฉพาะ ประเภทเครื่องจักรอัตโนมัติ ส่วนมากร้อยละ 37.50
เป็นยี่ห้อ Filaline แบบ R15 T.C. ร้อยละ 100.00 และยี่ห้อ Huston
ร้อยละ 33.33 แบบไม่ระบุ ประเภทล้างควมมือส่วนมากเป็น ยี่ห้อ Nikor Tank
มีร้อยละ 42.86 ยี่ห้อ Nikor Reel และยี่ห้อ Stineman Reel ร้อยละ 28.57
เท่า ๆ กัน แต่ละยี่ห้อเป็นแบบวงเค้น ทำควมเหล็กโรสนิม ทั้งสิ้น

* เครื่องตรวจตัดต่อฟิล์มร้อยละ 18.52 เป็นยี่ห้อ ohnar และเป็นแบบ 16
mm. Editor Super ทุกเครื่อง รองลงมาเป็นยี่ห้อ H.K.S. เป็นแบบ 1959 ทั้งหมด
ยี่ห้อ Pole แบบ Super 16 ทุกเครื่อง และยี่ห้อ Bell & Howell แบบ Filmo
ทุกเครื่อง ทั้ง 3 ประเภทที่กล่าวมา มีจำนวนร้อยละ 14.81 อย่างละเท่า ๆ กัน

- เครื่องตัดต่อฟิล์ม ส่วนมากคือร้อยละ 26.06 เป็นยี่ห้อ Griswold ซึ่งมี
แบบ Model 8 & 16 mm. splicer ร้อยละ 98.33 รองลงมาเป็นยี่ห้อ Neumade
มีอยู่ร้อยละ 30.40 ส่วนมากเป็นแบบ 16 ร้อยละ 57.14

- เครื่องกรอฟิล์มภาพยนตร์ส่วนมากเป็นยี่ห้อ Neumade ร้อยละ 55.73
รองลงมาคือยี่ห้อ H.K.S. ร้อยละ 23.81 แบบ 1959 ทั้งสิ้น

- เครื่องพิมพ์หรือคอมปิกภาพยนตร์ ส่วนมากร้อยละ 50.00 เป็นยี่ห้อ Uhler Co.
แบบ Uhler Motion Picture Printer ทุกเครื่อง

- เครื่องฉายภาพยนตร์ส่วนมากร้อยละ 52.17 เป็นยี่ห้อ Bell&Howell แบบ Specialist มีร้อยละ 25.00 รองลงมายี่ห้อ R.C.A. ร้อยละ 21.73 มีแบบ MG. ร้อยละ 70.00 และยี่ห้อ Victor ร้อยละ 19.56 เป็นแบบ M.70-25 ร้อยละ 100.00

- เครื่องฉายทำไทเทิล ส่วนมาก คือร้อยละ 77.77 เป็นยี่ห้อ H.K.S. แบบ ไมโครระบุ

- เครื่องมือตรวจภาพและเสียงจำนวน 2 เครื่องคือ ยี่ห้อ Moviola Co. แบบ UL -20 CS. 1 เครื่อง และยี่ห้อ Acmade แบบไมโครระบุอีก 1 เครื่อง คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่า ๆ กัน

- เครื่องวัดความยาวฟิล์มเป็นฟุต มีเครื่องเกียวยี่ห้อ Syncro film Editor แบบ 616

- Zoom Lens 1 อัน ยี่ห้อ Vario Svitlar แบบ f.2.5 E.E.

2.3 เครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุส่วนมากหน่วยผลิตภาพยนตร์ได้รัไว้ในครอบครอง ไม่เกิน 15 ปี และยังคงอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้หมดทั้งสิ้น

2.4 เครื่องมือ อุปกรณ์ ส่วนใหญ่ หน่วยผลิตภาพยนตร์ ขอความช่วยเหลืองบประมาณ บางอย่างได้รับความช่วยเหลือจากองค์การชุมชน เช่น ในกล้องฉายภาพยนตร์ 4 กล้อง คิดเป็นร้อยละ 6.66 ซาดังกล้อง ร้อยละ 3.23 spot light ร้อยละ 17.14

เครื่องบันทึกเสียงชนิด Magnetic sound และ Optical sound อย่างละเครื่อง เครื่องบันทึกเสียงควบคุมไทย และเครื่องตัดต่อและอบ้างร้อยละ 13.04 เท่า ๆ กัน เครื่องกรอฟิล์ม ร้อยละ 19.05 เครื่องฉายภาพยนตร์ ร้อยละ 17.39

เครื่องตรวจภาพและเสียง 1 เครื่อง เป็นกัน

2.5 สถานที่ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานของหน่วยผลิตภาพยนตร์

หน่วยผลิตภาพยนตร์ทั้ง 21 แห่ง ร้อยละ 100.00 ไม่มีห้องฉายภาพยนตร์โดยเฉพาะ [Studio] ส่วนสถานที่อื่น ๆ มีไม่เกิน ร้อยละ 50.00 เช่นห้องล้างฟิล์มโดยเฉพาะ ห้อง

ตรวจคัดลอกโดยเฉพาะและห้องฉายภาพยนตร์มีร้อยละ 33.33 อย่างละเท่า ๆ กัน ห้องที่ใช้บันทึกเสียงมีร้อยละ 40.00 ห้องเขียนภาพ มีเพียงร้อยละ 4.76

3. อัตรากำลังคน ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่งานการผลิต วัสดุ เงินเดือน พื้นฐานความรู้ทางเทคนิคขั้นศึกษาของหัวหน้าหน่วยและการแบ่งสายงาน

3.1 หน่วยผลิตภาพยนตร์มีกำลังคนทั้งแก่คนเกี่ยวจนถึง 7-10 คน ส่วนมากอยู่ในระหว่าง 2-3 คน ซึ่งต้องทำงานทุกหน้าที่

3.2 ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านการผลิตภาพยนตร์ส่วนมากอยู่ระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.04 รองลงมา ร้อยละ 37.35 มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี ไม่มีผู้ทำงานเกินกว่า 20 ปี

3.3 วุฒิของเจ้าหน้าที่ทำงานด้านการผลิตภาพยนตร์ ส่วนมากอยู่ในระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า ร้อยละ 46.99 รองลงมา ร้อยละ 37.34 มีวุฒิค่ากว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปริญญาตรี มีร้อยละ 13.26 ส่วนปริญญาโท มี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41

3.4 อัตรารายเดือนของเจ้าหน้าที่มีตั้งแต่ขั้น 500-3,200 บาท ส่วนมากได้รับระหว่าง 800-1,100 บาท

3.5 พื้นฐานความรู้ทางเทคนิคขั้นศึกษาของหัวหน้าหน่วยผลิตภาพยนตร์ ส่วนมากร้อยละ 47.62 ทำการศึกษาด้วยตนเอง รองลงมา ร้อยละ 38.10 เคยผ่านการอบรมระยะสั้น ร้อยละ 33.33 เคยศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ, ร้อยละ 1.09 เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยในประเทศ ส่วนที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศมีเพียงคนเดียวคิดเป็นร้อยละ 4.76

3.6 การแบ่งสายงานในหน่วยผลิต ส่วนมากไม่ไต่แบ่งเป็นหน่วยงานโดยเฉพาะ เพียงแต่แบ่งหน้าที่กันทำ ส่วนมากร้อยละ 100.00 มีเจ้าหน้าที่แผนกถ่ายภาพ แผนกฉากร์ฟิล์ม มี ร้อยละ 42.86 หน่วยออกแบบนิทรรศการมีร้อยละ 38.10 หน่วยบันทึกเสียงร้อยละ 28.57 หน่วยสารบรรณ และห้องสมุด ร้อยละ 19.05 ส่วนหน่วยฝึกอบรม และหน่วยซ่อมอุปกรณ์ แต่ละประเภทมีร้อยละ 14.29 เท่า ๆ กัน

4. งบประมาณ สำหรับจัดซื้อหรือจัดหา เครื่องมืออุปกรณ์วัสดุ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการผลิตภาพยนตร์ปีงบประมาณ ปี 2512 และงบประมาณที่ขอในปีงบประมาณปี 2513 จำนวนเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากองค์การยูนิเซฟ ค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าฟิล์มและน้ำยาเคมี

4.1 เงินส่วนใหญ่ หน่วยผลิตภาพยนตร์ ร้อยละ 100 ได้รับจากเงินงบประมาณมีร้อยละ 33.33 เคยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การยูนิเซฟ และร้อยละ 28.57 ได้รับจากหน่วยราชการอื่นที่ขอให้ผลิตภาพยนตร์ให้

4.2 งบประมาณค่าวัสดุสิ้นเปลือง อุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นเงิน 1,124,000 บาท ค่าซ่อมเครื่องมืออุปกรณ์ 36,000 บาท ค่าทำงานล่วงเวลา 5,000 บาท ค่าทานะ เบี้ยเลี้ยง ที่พัก 71,500 บาท ค่าซื้อภาพยนตร์จากต่างประเทศ 90,000 บาท รวมงบประมาณที่หน่วยผลิตภาพยนตร์ได้รับทั้ง 22 แห่ง (รวมของกรมรถไฟด้วย) เป็นจำนวนเงิน 1,326,500 บาท ส่วนงบประมาณที่ขอก่อนปีงบประมาณ 2513 เป็นเงิน 3,249,200 บาท สูงกว่าปีงบประมาณ ปี 2512 จำนวน 1,922,700 บาท

4.3 เงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากองค์การยูนิเซฟใน 1 ปีที่แล้ว เป็นค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าทานะ ค่าซื้อภาพยนตร์จากต่างประเทศ ค่าอัดเสียง องบนฟิล์มและค่ากอบปีภาพยนตร์เป็นเงิน 480,000 บาท

4.4 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกเหนือจากค่าฟิล์มและค่าน้ำยาล้างฟิล์ม ส่วนมากหน่วยผลิตภาพยนตร์ ร้อยละ 90.48 คงจ่ายเป็นค่าทานะ รองลงมา ร้อยละ 57.14 จ่ายค่า เบี้ยเลี้ยง ร้อยละ 52.38 จ่ายค่าจ้างฟิล์ม และร้อยละ 33.33 เป็นค่าที่พักเจ้าหน้าที่ ส่วนค่าจ้างอัดเสียงมีร้อยละ 28.57 นอกจากนั้นยังมีค่าสมนาคุณผู้แสดง ค่าซ่อมบำรุง ค่าแบกตาม ค่าน้ำมัน หอศิลป์ ค่ามวนไหม ค่าอัดสำเนาหรือกอบปีภาพยนตร์ มากน้อยแตกต่างกันตามอำเภอ

5. เกี่ยวกับวิธิตำเนินการ ผลิตภาพยนตร์และค่าใช้จ่าย ในการผลิตภาพยนตร์ความยาว 100 ฟุต โดยเฉลี่ย ทั้งที่ผลิตเองและเคยจ้าง ทั้งชนิดราคาและสี ของภาพยนตร์ แต่ละประเภท การเตรียมงานในการถ่ายทำ สถานที่ที่ใช้ล้างฟิล์ม ผลงานที่ผลิตใน 1 ปีที่แล้ว สัดส่วนความยาวของฟิล์มที่กองการกับฟิล์มที่ถ่ายทำจริง ๆ

5.1 ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำภาพยนตร์ขาว 100 ฟุต โดยเฉลี่ยชนิดขาวดำระหว่าง 100-150 บาท ชนิดสี ระหว่าง 250-350 บาท

ภาพยนตร์เผยแพร่กิจการ ชนิดขาวดำระหว่าง 150-200 บาท ชนิดสีระหว่าง 300-400 บาท

ภาพยนตร์สารคดี ชนิดขาวดำระหว่าง 200 - 300 บาท ชนิดสีระหว่าง 300-400 บาท

ภาพยนตร์การศึกษา ชนิดขาวดำระหว่าง 200-300 บาท ชนิดสีระหว่าง 300-400 บาท

5.2 มีหน่วยผลิตภาพยนตร์บางแห่งอาจมีงานฉันทนมือเคยจ้างผู้อื่นผลิตภาพยนตร์ให้ ร้อยละ 19.05 เคยจ้างผู้อื่นผลิตภาพยนตร์ขาว เผยแพร่กิจการและสารคดีให้ส่วนภาพยนตร์ การศึกษามีร้อยละ 9.52

5.3 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการผลิตภาพยนตร์ เองกับที่เคยจ้างผู้อื่นผลิต ในความยาว 100 ฟุต โดยเฉลี่ย

	(ขาวดำ)			(สี)		
	ผลิตเอง	จ้างผลิต	แพงกว่า	ผลิตเอง	จ้างผลิต	แพงกว่า
ขาว	187.50	337.50	150.00	316.67	433.33	116.66
เผยแพร่กิจการ	212.50	460.00	247.50	400.00	550.00	150.00
สารคดี	300.00	550.00	250.00	600.00	966.67	366.67
การศึกษา	400.00	700.00	300.00	800.00	1100.00	400.00

เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างผลิตเองกับจ้างผู้อื่นผลิตการจ้างผู้อื่นผลิต จะแพงกว่าผลิตเองไม่ต่ำกว่า 100 บาท ทอความยาว 100 ฟุต ทั้งภาพยนตร์สีและขาวดำ

5.4 การเตรียมงานต่าง ๆ ในการผลิตภาพยนตร์ ภาพยนตร์สารคดี การศึกษา และเผยแพร่กิจการของหน่วยราชการมีการเขียน [Script] ฉ่างหน้า เป็นส่วนมาก การขอมอบภาพแต่ละฉากมีรองลงมา ส่วนขอมอบภาพที่แสดงทั้งเรื่องแทบไม่มีเลย

5.5 การล้างฟิล์มภาพยนตร์ ร้อยละ 76.19 ส่งไปจ้างบริษัทหรือร้านค้าล้างให้ส่งไปส่งหน่วยราชการอื่น ร้อยละ 33.33 ส่วนที่ล้างเองมีร้อยละ 42.86 ส่วนภาพยนตร์ที่ส่งไปจ้างบริษัทต่างใ้ร้อยละ 100.00

5.6 ภาพยนตร์ที่ผลิตมีทั้งชนิดสี และขาวดำ ประเภทขาวดำมีร้อยละ 100.00 ส่วนภาพยนตร์สี มีเพียงร้อยละ 52.38

- ภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม ชนิดขาวดำ มีหน่วยผลิตร้อยละ 57.14 ที่ทำการผลิต ส่วนภาพยนตร์สีมี ร้อยละ 45.45 ระบบที่ใช้ในการอัดเสียง ส่วนมากร้อยละ 71.43 ใช้ระบบ Double System (อัดเสียงภายหลังการถ่ายทำและคัทคองแล้ว) ส่วนระบบ Single System (อัดเสียงควบคู่ลงขณะทำการถ่ายทำ) มีร้อยละ 23.81 ฟิล์มที่นิยมมากที่สุดคือฟิล์มดำขาววีเวอร์สซิด ซึ่งนิยมเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือฟิล์มโซไนท์ร้อยละ 52.38 ฟิล์มที่นิยมคือ Kodak

5.7 ผลงานการผลิตภาพยนตร์แต่ละประเภทใน 1 ปีที่แล้ว ภาพยนตร์ขาวชนิดขาวดำ ผลิตตั้งแต่ 2 เรื่อง จนถึง 112 เรื่องคอบี รวมทั้งอื่นจำนวน 771 เรื่อง ชนิดสี ผลิตเพียง 2 แห่ง จำนวน 10 เรื่องคอบี

- ภาพยนตร์เผยแพร่กิจการ ชนิดขาวดำ ผลิตตั้งแต่ 1 เรื่องถึง 48 เรื่องคอบี รวมทั้งอื่นจำนวน 184 เรื่อง ชนิดสีจำนวน 24 เรื่องคอบี

- ภาพยนตร์สารคดี ชนิดขาวดำ ผลิตตั้งแต่ 1 เรื่องจนถึง 25 เรื่องคอบี รวมทั้งอื่นจำนวน 97 เรื่อง ชนิดสี จำนวน 15 เรื่อง

- ภาพยนตร์เพื่อการศึกษาและวิชาการโดยเฉพาะชนิดขาวดำมีตั้งแต่ 1 เรื่องถึง 5 เรื่องคอบี รวมทั้งอื่นจำนวน 39 เรื่อง ชนิดสีจำนวน 6 เรื่อง

5.8 จำนวนภาพยนตร์ที่ผลิตส่วนมากทำการพิมพ์หรือคอบีเพียงคอบีเดียวที่ทำเป็น 2-3 คอบีมีไม่ถึงร้อยละ 28.00

5.9 สัดส่วนระหว่างความยาวของฟิล์มที่กองการกับฟิล์มที่โชด้ายทำจริง ๆ มีสัดส่วนใกล้เคียงกันกล่าวคือ

ภาพยนตร์ขาว มีสีสัดส่วน	1:1.65
ภาพยนตร์แบบแพรงกิจการของราชการ	1:1.86
ภาพยนตร์การศึกษาโดยเฉพาะ	1:1.61
ภาพยนตร์สารคดี	1:1.49

6. เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากงานที่ผลิต เช่น การบริการให้ยืมระเบียบวิธีการให้ยืม คุณสมบัติของผู้ยืม สถิติการให้ยืม คุณสมบัติของผู้ยืม สถิติการให้ยืมของภาพยนตร์ทุกประเภท ทัศนคติ และสถิติการนำภาพยนตร์ออกฉายในชุมชนซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปใน 1 ปีที่แล้ว

6.1 หน่วยผลิตภาพยนตร์ที่ให้บริการให้ยืมมีร้อยละ 71.43 หน่วยที่ให้มีแบบฟอร์มการยืมทุกหน่วยและไม่ติดคามบริการยืมแต่อย่างใด ในประเมินยอดที่มอบให้ชุมชนมีเพียงร้อยละ 40.00 ส่วนคู่มือหรือเอกสารประกอบภาพยนตร์มีร้อยละ 20.00 ที่จัดให้ตามความจำเป็น

6.2 ผู้มีสิทธิยืมภาพยนตร์ ส่วนมากยืมไปทั้งบุคคลที่อยู่ในพระนครและต่างจังหวัด ส่วนมากให้ยืมทางจังหวัดส่งภาพยนตร์คืนภายใน 2 สัปดาห์ ส่วนในพระนครให้ส่งคืนภายใน 1 สัปดาห์

6.3 ผู้ที่หน่วยผลิตภาพยนตร์ให้สิทธิในการยืมภาพยนตร์ส่วนมากเป็นหน่วยราชการ สมาคม หรือสถาบันทางการศึกษาทั่วไป ส่วนการรทใช้เช่าเสียหายเมื่อภาพยนตร์สูญหายเป็นของผู้ยืมทั้งสิ้น

6.4 สถิติการยืมภาพยนตร์ทุกประเภท เฉลี่ยเป็นรายเดือน ส่วนมากร้อยละ 33.33 มีผู้ยืมระหว่าง 2-4 รายต่อเดือน ส่วนหน่วยผลิตภาพยนตร์ที่มีผู้ยืมระหว่าง 26-28 รายต่อเดือน มีร้อยละ 6.67

6.5 สถิติการนำภาพยนตร์ไปฉายให้ประชาชนทั่วไปได้ชม

- ในสถานที่ ส่วนมากเป็นภาพยนตร์ขาวและแบบแพรงกิจการของหน่วยราชการรวมทั้งสิ้นประมาณ 108 ครั้งต่อไป

- ทางวิทยุโทรทัศน์ ส่วนมากเป็นภาพยนตร์ขาวร้อยละ 71.40 รองลงมาเป็นภาพยนตร์สารคดี ร้อยละ 16.61 ภาพยนตร์แบบแพรงกิจการร้อยละ 11.99 ภาพยนตร์การศึกษา โดยเฉพาะไม่มีเลย รวมทั้งสิ้นประมาณ 867 ครั้งต่อไป

- นอกสถานที่ส่วนมากเป็นภาพยนตร์สารคดีร้อยละ 43.31 เฉยแถมกิจการร้อยละ 25.18 การศึกษา ร้อยละ 15.32 และภาพยนตร์ข่าวร้อยละ 16.19 รวมทั้งปี เป็นจำนวนประมาณ 568 ครั้ง ส่วนในท้องถิ่นซึ่งภาพยนตร์จำนวน 9 เรื่อง ไปด้วยส่วนมากเป็นภาพยนตร์สารคดี ข่าว และเฉยแถมกิจการ

7. เกี่ยวกับอุปสรรคที่นำไปต่อการผลิตภาพยนตร์ไม่โคตผลดีเท่าที่ควร

อันดับ 1 เนื่องจากขาดเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุร้อยละ 57.14 งบประมาณที่ได้รับจำนวนจำกัดร้อยละ 52.38 เจ้านาที่ไมพอเพียงร้อยละ 33.33 และร้อยละ 23.81 ภาพยนตร์มีจำนวนน้อยไมพอให้ชม

อันดับ 2 สถานที่ไมอำนวยร้อยละ 47.62 งบประมาณที่ขออ่า ร้อยละ 23.38 เจ้านาที่น้อยไมพอและขาดเจ้านาที่ทางเทคนิคโดยเฉพาะ ร้อยละ 19.09 อย่างละเท่า ๆ กัน

อันดับ 3 ภาพยนตร์มีน้อยไมพอให้ชมร้อยละ 38.10 เจ้านาที่ไมเพียงพอ มีงานและภาระอื่นมาก หน่วยงานเพิ่งเริ่มและเจ้านาที่ขาดความตระคี่หรือรับ แค่อประเภทร้อยละ 33.33 เท่า ๆ กัน

8. โครงการในอนาคตในสถานปริมาณการผลิต

8.1 ส่วนมาก หน่วยผลิตภาพยนตร์มีโครงการผลิตภาพยนตร์แต่ละประเภทเพิ่มขึ้น เช่นภาพยนตร์ข่าว หน่วยที่จะผลิตภาพยนตร์ร้อยละ 52.38 ภาพยนตร์เฉยแถมกิจการและประชาสัมพันธ์เพิ่มร้อยละ 85.71 สารคดีเพิ่มร้อยละ 61.90 การศึกษาเพิ่มร้อยละ 33.33 แดการศึกษาจะฝึกอบรมหน่วยที่ไมผลิตร้อยละ 47.62 ซึ่งมากกว่าเดิม ส่วนภาพยนตร์สารบัญเทิง มีหน่วยผลิตภาพยนตร์ร้อยละ 4.76 มีโครงการที่จะทำการผลิต

8.2 เกี่ยวกับความคิดเห็นในการส่งเสริมการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการ ในมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ส่วนมากเห็นควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 90.48 ต้องการเจ้านาที่ทางเทคนิคเพิ่มขึ้นร้อยละ 80.95 ต้องการจัดตั้งศูนย์ [Center] เพื่อทำงานด้านผลิตภาพยนตร์

รวมกันในหน่วยราชการเครือเดียวกัน ร้อยละ 71.43 ของการของปฏิบัติงานที่มีสภาพเหมาะสมกว่าที่เป็นอยู่ ร้อยละ 61.91 ควรมีเงินค่าล่วงเวลาเจ้าหน้าที่ร้อยละ 47.62 และควรถักการอบรมเจ้าหน้าที่ร้อยละ 42.86

จากการศึกษาและวิจัยข้อเท็จจริงในครั้งนี้นำปรากฏว่า เกือบร้อยละ 100.00 ของหน่วยผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการต่าง ๆ ส่วนมากมุ่งผลิตภาพยนตร์เพื่อเสนอข่าวสาร ผลงานและแผนปฏิบัติการของหน่วยราชการของตน ต่อผู้ชม ซึ่งเป็นประชาชนโดยทั่วไปเป็นส่วนใหญ่และเกี่ยวข้องกับพยายามให้ความรู้ทางความรู้ทางวิชาการ ตลอดจนให้คำแนะนำบางประการแก่ผู้ชม ซึ่งไม่เฉพาะแต่ประชาชนทั่วไปทั้งกล่าวมาแล้วเท่านั้น แม้ผู้ชมที่ประกอบอาชีพที่ใด ๆ โดยเฉพาะก็ได้รับความรู้ที่อาจนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของคนใด เช่น ความรู้ทางเกษตรกรรม การประมง อุตสาหกรรม ป่าไม้ อนามัย เหมืองแร่ เป็นต้น ด้วยความมุ่งหมายดังกล่าว ภาพยนตร์ประเภทบันเทิงล้วน ๆ จึงอยู่นอกขอบข่ายของการผลิตโดยสิ้นเชิง

ในค่านเสนอผลงาน ข่าวสาร และข้อเท็จจริง ตลอดจนความรู้ทางวิชาการที่หน่วยผลิตภาพยนตร์จะคงกระทำด้วยการผลิตเป็นภาพยนตร์แล้ว หน่วยผลิตภาพยนตร์ก็มีการหาพื้นที่อื่นที่คงกระทำอีกด้วย เป็นค่านหาพื้นที่บริการใหม่ การช่วยหน่วยราชการอื่นในเครือเดียวกัน ผลิตภาพยนตร์ หน้าที่ในการฝึกอบรมบุคคลอื่นในเครือเดียวกัน ผลิตภาพยนตร์ หน้าที่ในการฝึกอบรมอื่นในมีความรู้ทางเทคนิคขั้นสูง และในค่านการผลิตภาพยนตร์ เป็นต้น

ในค่านปริมาณเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ยืนยันว่ามีจำนวนน้อยไม่พอเพียงจากการสำรวจพบว่ายังไม่มียุทธศาสตร์หน่วยผลิตภาพยนตร์แห่งใด ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุโดยครบถ้วน จะเห็นได้จากเครื่องบันทึกเสียง ชนิด Magnetic Sound 2 เครื่อง และชนิด Optical Sound เพียง 4 เครื่อง เครื่องพิมพ์หรืออุปกรณ์ถ่ายภาพจำนวน 6 เครื่อง เครื่องตรวจภาพ และเสียงเพียง 2 เครื่อง เครื่องวัดความยาวเป็นฟุต มีเครื่องเดียวซึ่งเครื่องมือแต่ละอย่างก็ได้รับความช่วยเหลือจากทางประเทศเกือบร้อยละ 40.00 ดังนั้น ถ้าเทียบจำนวนเครื่องมือดังกล่าวกับจำนวนหน่วยผลิตภาพยนตร์ประมาณ 21 แห่ง ก็ยืนยันว่าไม่สมมูลกันอย่างเห็นได้ชัด

ส่วนในค่านสถานที่ที่ปฏิบัติงานส่วนมากไม่ ครม.ต้องปฏิบัติงานเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ
แต่โคออดิเนตริเวตต่าง ๆ ของห้อง แมงเป็นสัดส่วนเพื่อปฏิบัติงานตามความเหมาะสมโดยเฉพาะ
ห้องถ่ายภาพ ยังมีหน่วยผลิตภาพยนตร์บางแห่ง ยังไม่มีออกไปขออาศัยหน่วยราชการอื่นที่มีสถาน
ที่ทำการโดยเฉพาะ หรือไม่ก็ออกไปจ้างที่อื่นสร้างฟิล์มให้ซึ่งอาจต้องสิ้นค่าใช้จ่ายมากกว่าที่จะทำ
เองควม

อัตราค่าจ้างคนที่ปฏิบัติงานในหน่วยผลิตภาพยนตร์แต่ละแห่ง ส่วนมากมีจำนวนระหว่าง
2-3 คน บางแห่งมีเจ้าหน้าที่ทำงานเพียงคนเดียว เจ้าหน้าที่ส่วนมากของทำหน้าที่หลายอย่าง
ทั้งแต่การเขียนบทภาพยนตร์ สวมถ่ายภาพ ฉากฟิล์ม ตรวจสอบและตัดต่อเขียนบทบรรยาย หรือทำ
การออกเสียงภาพยนตร์ควม ซึ่งถ้ามีจำนวนคนทำงานน้อย กว่าจะผลิตสำเร็จสมบูรณ์ก็จะต้องสิ้น
เปลืองเวลา แรงงานมากเกินควร หน่วยผลิตบางหน่วยแมงจะมีกำลังเจ้าหน้าที่มาก 7-10 คน
แต่ก็จะม้งงานที่จะต้องทำมากเป็นเงาคามตัว บางคนของทำหน้าที่อื่นที่นอกเหนือจากงานด้าน
การผลิตภาพยนตร์ ทำให้ไม่สามารถผลิตเวลาให้กับการผลิตภาพยนตร์ได้เต็มที่ ดังนั้น ผลิตงาน
ที่ผลิตจึงอาจต้องล่าช้า และบางครั้งก็ของงานที่ไม่ค่อยดีเท่าที่เลย ม้งงานในด้านการผลิต
ภาพยนตร์จำเป็นของอาศัยควมรู้ทั้งทางด้านวิชาการ เทคนิคและศิลป์ และควมประณีตพิถี
พิถันควมแล้ว กำลังคนและเวลาควมจะต้องมีอย่างพอเพียง จึงจะสามารถผลิตภาพยนตร์ให้
มีคุณภาพดีได้ ดังที่ Kipke โลกฮาวว "การถ่ายทอควมนึกคิดของเราออกมาในรูป
ของภาพยนตร์เพียงนาที่เดียว เราอาจต้องใช้เวลาในการผลิตนานถึง 3 เดือน"²⁸ ซึ่งคำกล่าว
อันนี้จะเป็นเครื่องสนับสนุนถึงความยากลำบากของการสร้างภาพยนตร์ที่มีคุณภาพได้เป็นอย่างดี

ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านการผลิตภาพยนตร์ส่วนมาก ระหว่าง
6-10 ปี ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าคงจะทำให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ควมสามารถในการผลิต
ภาพยนตร์มากพอสมควร ซึ่งนับเป็นผลของหน่วยราชการที่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในค่านนี้ ซึ่ง

²⁸ Kipke, Audio-Visual Guide, September, Volume 47, 1968

หาที่ผลิตขึ้นก่อนเปลืองเวลาในการถ่ายทำ หรืออาจต้องการภาพยนตร์ที่มีคุณภาพดีจริง ๆ จึง
 ต้องมีการลงทุนมากเป็นพิเศษ มีบางหน่วยของจ้างผู้ผลิตโทรทัศน์ก็อาจต้องทำไป เพราะความ
 จำเป็น เช่น อาจมีงานอันมือ เจาหน้าที่มีไม่พอ หรืออาจต้องจ้างเพราะขาดเครื่องมือในการ
 ผลิตบางประเภท เช่น ค่าคัทเสียง ค่ากอบบี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่าย เมื่อเปรียบเทียบ
 เทียบระหว่างผลิตเองกับจ้างผู้ผลิตให้ ผลิตเองจะเสียค่าใช้จ่ายถูกกว่าไม่ต่ำกว่า 100
 บาท ต่อ 100 ฟุต ของภาพยนตร์ทุกประเภท ทั้งชนิดขาวดำ และสี แสดงว่าหน่วยราชการ
 ควรจะผลิตภาพยนตร์เองดีกว่าที่จะไปจ้างผู้ผลิตให้ ซึ่งนอกจากจะทำให้เจ้าหน้าที่ของตน
 มีความชำนาญเพิ่มขึ้นแล้ว ค่าใช้จ่ายจะถูกกว่าด้วย

ผลงานการผลิตภาพยนตร์ในรอบปีที่แล้วมีการผลิตภาพยนตร์ทุกประเภทนอกจากภาพ
 ชนิดมันเท็งโคยสั้นเชิง การพิมพ์หรือกอบบีภาพยนตร์ ส่วนมากทำเป็นกอบบีเก็บตัว ทั้งนี้อาจ
 เป็นเพราะไม่ใคร่มีเงินในการใช้จ่ายหรือเพราะเหตุที่เนื้อหาในการผลิตไม่สำคัญพอที่จะพิมพ์
 หรือกอบบีให้เป็นหลายชุดซึ่งไม่คุ้มค่ากับการลงทุนเลยทีเดียว ภาพยนตร์ขาวชนิดขาวดำ ผลิตทั้งหมด
 771 เรื่อง แต่ละเรื่องมีความยาวประมาณ 75 ฟุต คิดเป็นความยาวทั้งสิ้นประมาณ 57,825
 ฟุต ชนิดสี ผลิต 10 เรื่อง ความยาวเท่ากับชนิดขาวดำรวมประมาณ 750 ฟุต ภาพยนตร์
 เฉยแพร่กิจการผลิตจำนวน 184 เรื่อง เป็นชนิดขาวดำ ส่วนชนิดสีมีจำนวน 24 เรื่อง ส่วน
 มากผลิตยาว 600 ฟุต รวมความยาวของชนิดขาวดำ 110,400 ฟุต และชนิดสี 14,400 ฟุต
 โดยประมาณ ภาพยนตร์สารคดี ผลิตชนิดขาวดำ จำนวน 98 เรื่อง ชนิดสีจำนวน 15 เรื่อง
 เฉลี่ยความยาวเรื่องละ 600 ฟุต รวมความยาวชนิดขาวดำทั้งสิ้นประมาณ 58,200 ฟุต ชนิด
 ยาว 9000 ฟุต

ภาพยนตร์การศึกษาชนิดขาวดำ ผลิตจำนวน 39 เรื่อง ชนิดสีจำนวน 6 เรื่องความ
 ยาวประมาณ 600 ฟุต แต่ละเรื่องโดยเฉลี่ย รวมเป็นความยาวชนิดขาวดำจำนวน 23,400 ฟุต
 และชนิดสียาวประมาณ 3,600 ฟุต

รวมความยาวของทั้งหมดทุกประเภทชนิดขาวดำประมาณ 249,825 ฟุต

ชนิดสีมีความยาวประมาณ 27,750 ฟุต

อีกส่วนของสื่อที่ใช้ในการผลิตภาพยนตร์ที่กองการ กับสื่อที่จริงของภาพยนตร์ที่ประเภทที่ทำการผลิตคือในอัตราส่วน 1:1.6 โดยประมาณ ซึ่งแสดงว่าในการตัดต่อโค๊ดส่วนที่ไม่ต้องการออกเพียง 0.6 ส่วนใน 1.6 ส่วน ซึ่งนับว่ายังอยู่ในอัตราส่วนที่ต่ำอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นด้วยเหตุที่กองประหยัด เพราะทุนในการผลิตมีจำนวนจำกัด หรืออาจเป็นเพราะเหตุที่ว่าจำเป็นต้องตัดทอนเพราะต้องนำไปฉายในสถานที่ที่จำกัดเวลาฉายเช่นทางโทรทัศน์ เป็นต้น

การเปิดบริการการยืมภาพยนตร์ ส่วนมากมีการบริการค่านี้อยู่ละ 71.00 บาท หน่วยที่ไม่มีบริการให้ยืมคงเป็นเพราะมีภาพยนตร์จำนวนจำกัด เพราะผลิตเป็นจำนวนน้อยสมัยนี้ บางแห่งเพิ่งเริ่มงานผลงานจึงไม่ค่อยมี แต่ในการบริการให้ยืมก็มีบางหน่วยได้จัดแบบพร้อมการประเมินผลภาพยนตร์มอบให้ผู้ยืมไปด้วยนับว่าเป็นประโยชน์ในการประเมินคุณค่าของภาพยนตร์ โดยผู้ชม เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นและความต้องการของผู้ชมด้วย

ในการเผยแพร่ภาพยนตร์สู่สายตาประชาชน ทั้งในและนอกสถานที่ นับว่าภาพยนตร์ของหน่วยราชการได้มีบทบาทอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในค่านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นผลงานของหน่วยผลิตภาพยนตร์ของราชการ ถึงปีละประมาณ 867 เรื่อง เฉลี่ยแล้วประมาณ 72 เรื่อง ต่อเดือน หรือวันละ 2-3 เรื่อง นอกจากนี้เท่าที่ผู้วิจัยได้ทราบนั้น หน่วยราชการบางแห่งยังมีหน่วยเผยแพร่เคลื่อนที่ เพื่อทำหน้าที่นำภาพยนตร์ที่ผลิตไปฉายให้ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ห่างไกลจากการคมนาคมด้วย ด้วยความคิดเห็นของผู้วิจัยเอง แล้วเห็นว่านอกจากประชาชนจะได้รับทราบผลงานกิจกรรมและความรู้อ่าง ๆ จากภาพยนตร์แล้ว ภาพยนตร์ยังจะช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างทางราชการกับราษฎรซึ่งสะดวกในการบริหารงานในค่านการปกครอง และในค่านขอความร่วมมือจากราษฎร ซึ่งบางครั้งอาจจะไกลไปถึงความร่วมมือในอันที่จะต่อต้านศัตรูที่บ่อนทำลายประเทศชาติอีกด้วย ซึ่งด้วยคุณค่าของภาพยนตร์นี้เอง ผู้บริหารจึงควรจะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ทั้งในค่านงบประมาณ และกำลังใจ จะเห็นได้จากการสำรวจว่ามี หน่วยผลิตภาพยนตร์ส่วนมาก แม้จะมีเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุไม่พอเพียง แต่ก็มีโครงการที่จะผลิตภาพยนตร์เพิ่มขึ้นแทบทุกประเภทซึ่งนับว่าเป็นความตั้งใจจริงของผู้ที่ทำงานค่านนี้ควรที่ผู้บริหารจะเห็นใจสนใจ และเห็นความสำคัญของงานค่านการผลิตภาพยนตร์มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่